

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

CIBOTARI Pavel XXXXX, născut la
XXXXX domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2016 - 31.10.2019;

Instanța de apel: 06.12.2019 - 12.11.2021;

Instanța de recurs: 24.03.2022- 04.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 31 octombrie 2019, Cibotari Pavel a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal pentru că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cibotari Pavel este învinuit de faptul că în noaptea de 13.06.2016 spre 14.06.2016, urmărind un scop cupidant (de profit) manifestat prin intenția de a sustrage averea străină și însușirea ei, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, dar și faptul că averea era una străină, având acces liber, fiind în casa de locuit a lui Lefter Stepan XXXXX și profitând de acest moment, a sustras pe ascuns din buzunarul unui sacou, bani în sumă de 13.000 lei, astfel cauzându-i proprietarului Lefter Stepan un prejudiciu material considerabil.

Astfel, Cibotari Pavel a fost învinuit că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, individualizată prin furt,

adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de-acord cu sentința a declarat *apel procurorul* prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cibotari Pavel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal și stabilită în privința lui pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i adăuga la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoreiei mun. Chișinău, sediul Buiucani din 17 aprilie 2019, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate, Lefter Stepan, prejudiciul în sumă de 13.000 lei.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța neîntemeiat l-a achitat pe inculpat, apreciind arbitrar și eronat probele administrate. De asemenea, greșit și-a întemeiat sentința doar pe declarațiile inculpatului și a martorului apărării, or, vina inculpatului, fiind probată prin materialul probator prezentat de partea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect și s-a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că Cibotari Pavel a comis infracțiunea incriminată. Împrejurările ce determina necesitatea achitării lui Cibotari Pavel au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că fapta nu a fost săvârșită de acesta, ceea ce a determinat necesitatea achitării acestuia.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar fi impus casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții acuzării reprezentau opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a

motivată soluția sub aspectul achitării inculpatului de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) și 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

La caz, în favoarea acuzării au fost prezentate două aspecte probate, faptul că inculpatul a fost la partea vătămată în imobil concomitent cu faptul că inculpatul a achitat în magazin cu o bancnotă cu nominalul de 100 de lei. Prin urmare, s-au reținut declarațiile martorului care a comunicat că personal a dat bani inculpatului pentru a achita gazda. Aceste declarații nu au fost combătute de către partea acuzării. Deci, inculpatul deținea acești bani dintre care și bancnote cu nominalul de 100 lei până la intrarea în imobilul părții vătămate și respectiv, a decăzut această probă a acuzării.

Totodată, s-a pus la îndoială însăși dispariția sumei de 13.000 lei. Însăși partea vătămată a comunicat că cu mult timp până la data respectivă nu a numărat acești bani. Respectiv, este posibilă și versiunea cheltuirii lor de către partea vătămată. În același timp, s-a apreciat în favoarea apărării și faptul că în imobilul părții vătămate puteau intra și alte persoane.

De asemenea, găsind suma integral (conform declarațiilor părții vătămate toți banii erau păstrați împreună în același loc), făptuitorul a însușit doar o parte mică (13000 lei), iar cea mai mare parte i-a lăsat (52000 lei). Toate aceste circumstanțe indică la faptul neprobării că fapta a fost comisă de către inculpat.

Astfel, instanța de apel a reținut că după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea

acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță.

Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă admisibilă, pertinentă și concludentă, care ar fi dovedit înafara oricăror dubii vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, motiv pentru care s-a respins ca nefondat apelul declarat de procuror.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstau vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii încriminate;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de acuzare în cadrul examinării în ordine de apel;

- instanțele de judecată nu au analizat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și respectiv a dedus eronat că inculpatul urma a fi achitat, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de el;

- instanța de fond cât și instanța de apel, neîntemeiat au dat o apreciere critică declarațiilor părții vătămare Lefter Stepan și martorului Lefter Fiodor, care dovedesc cu certitudine că infracțiunea a fost comisă anume de Cibotari Pavel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau*

instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului, instanța de recurs consemnează că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar soluția adoptată pe marginea acestei cauze de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Colegiul penal menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția lui Cibotari Pavel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță se reține că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a menținut sentința instanței de fond și a conchis că Cibotari Pavel nu a comis infracțiunea incriminată conform rechizitoriului.

Colegiul susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate.

Analizând probele acuzației precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează nevinovăția lui Cibotari Pavel în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, apelând din nou la declarațiile părții vătămate și a martorului Lefter Fiodor ce nu coroborează cu restul probelor acumulate și prezentate în fața instanțelor de judecată și din nou demonstrează că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile lui Cibotari Pavel nu sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Dacă vorbim de motivele indicate în recurs, recurentul nu concretizează anumite fapte ce ar demonstra vinovăția lui Cibotari Pavel, iar simpla enumerare a probelor din dosar și presupusa „apreciere greșită” nu aduce credibilitate în acuzarea față de ultimul. Mai mult, cererea de apel înaintată de procuror este nemotivată și lipsită de

argumente plauzibile ce ar impune instanțele de judecată să caseze hotărârile contestate.

În atare circumstanțe, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5-6 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, din care rezultă că dânsul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, din care deducem că elementele procesului de tip contradictoriu indică la faptul că procurorul, în calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probei învinuirii, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut în art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Deși, procurorul susține că instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia achitării lui Cibotari Pavel prin ignorarea mai multor probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțe, totuși se consideră oportun de a consemna că, dimpotrivă, atât prima instanță, cât și cea de apel au făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția lui de cele incriminate.

Motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în prezenta decizie la **pct. 5**, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru examinarea ei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursurile înaintate nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe CIBOTARI Pavel XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iunie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN